

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, трето тримесечие на 2025 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК Делото е образувано по протест срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе. Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Р. в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Р., е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Р. в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Р., в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общински съвет Р., обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“ № 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с откриване в ДВ, бр. 63/1973 г.	Обявено за решаване.
10.06.2025 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София. ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решението по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.	С Решение № 50002/23.07.2025 г. ВКС реши: Отменя решението от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд в частта, с която е изменена присъдата от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София и деянието на подсъдимия К. И. К. е преквалифицирано в по-леко наказуемо престъпление, намалено е наложеното му наказание и подсъдимият е оправдан по първоначално повдигнатото му

С присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

обвинение.

С решението на ВКС е отменена и първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен по първоначално повдигнатото му обвинение и е осъден на 10 години лишаване от свобода, на лишаване от правото да заема ръководна длъжност в държавно или обществено учреждение и да упражнява ръководна професия за срок от 15 години, както и на конфискация на една втора от притежаваното от подсъдимия имущество.

В наказателноправната част производството по делото е прекратено на основание чл. 354, ал. 1, т. 2, пр. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 5 от НПК. Въз основа на заключението на комплексната съдебномедицинска, съдебнопсихиатрична и съдебнопсихологична експертиза, приета в съдебно заседание на 29.05.2025 г., тричленният състав на ВКС констатира, че подсъдимият страда от заболяване, което го лишава от базисни годности да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. Това състояние е квалифицирано от върховните съдии като продължително разстройство на съзнанието, изключващо вменяемостта по смисъла на чл. 25, ал. 1, т. 5 от НПК.

В решението си касационната инстанция приема, че е длъжна да се произнесе по приетия за разглеждане граждански иск, предявен от Националната разузнавателна служба (с правопреемник Държавната агенция „Разузнаване“) срещу подсъдимия. В гражданскоправната част и в частта относно разностите съдебният акт на Военно-апелативния съд е отменен поради допуснати

	съществени нарушения на процесуалните правила. Установена е предубеденост на въззивния съдебен състав, която има за последица неговата незаконност и съставлява абсолютно основание за отмяна на решението. Констатирани са и недостатъци в аналитичната дейност на въззивната инстанция. Затова съдебният състав на ВКС връща в гражданскоправната част делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.
--	--

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна. С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил, като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане. С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв. В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.	Обявено за решаване.

20.03.2025 г. – н. д. № 151/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 302, т. 4 вр. чл. 301, ал. 3 вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК Делото е инициирано по касационна жалба на подсъдимия Л. Н. С. и по касационен протест срещу Присъда № 41/18.12.2023 г. на Апелативен съд – София, с която е отменена присъдата по н.о.х.д. № 4754/2019 г. на Софийския градски съд в частта, с която подсъдимата М. Т. Ф. е призната за виновна за извършено престъпление по чл. 285 от НК, и вместо това е призната за невиновна по повдигнатото ѝ обвинение. Първоинстанционната присъда е оставена в сила в частта, с която Л. Н. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 302, т. 4 вр. чл. 301, ал. 3 вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК (подкуп в особено големи размери) и са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и „глоба“ в размер на 15 000 лв. Лишен е от право да заема длъжност в сферата на държавната и общинска администрация и по-специално в органите по приходите и публичните изпълнители за срок от 5 години. В касационната жалба на Л. Н. С. са посочени всички касационни основания – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане подсъдимият да бъде оправдан или да се отмени решението на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд. Алтернативно е поискано да бъде наложено по-леко наказание. В касационния протест се твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на присъдата, като се отправя искане делото да се върне за ново разглеждане от апелативния съд.	С Решение № 365/22.07.2025 г. ВКС реши: Изменява Присъда № 41/18.12.2023 г. по в.н.о.х.д. № 830/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд, НО, 9-и състав, в частта, с която са потвърдени наложените на подсъдимия Л. Н. С. наказания лишаване от свобода и глоба и определеният общ режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като: – намалява наложеното на подсъдимия Л. Н. С. наказание лишаване от свобода на 3 г.; – намалява наложеното на подсъдимия Л. Н. С. наказание глоба на 10 000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението на наложеното на подсъдимия Л. Н. С. наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от 5 г. и отменя приложението на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС. Остава в сила присъдата в останалата част.
16.06.2025 г. – н. д. № 475/2025 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия К. Г. М. срещу Решение № 55/26.03.2025 г. по в.н.о.х.д. № 75/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 05.12.2024 г. на Окръжен съд – Пловдив. С нея К. Г. М. е признат за виновен в това, че на 08.10.2024 г. в обл. Пловдив дал подкуп – пари на стойност 20 лв., на полицейски орган – младши инспектори към РУ – Труд при ОДМВР – Пловдив, за да не извършат действия по служба – да не съставят фишове за констатирани административни нарушения: по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП – за това, че управляваното от подсъдимия моторно превозно средство няма задължителен периодичен преглед за проверка на техническата му изправност; по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП – за това, че управляваното от подсъдимия моторно превозно средство се движи без включени къси светлини, и по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – за това, че К. Г. М. не носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК подсъдимият е осъден на пробация за срок от 8 месеца,	С Решение № 368/28.07.2025 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 55/26.03.2025 г. по в.н.о.х.д. № 75/2025 г. на Пловдивския апелативен съд.

включваща „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с явяване и подписване пред пробационен служител с периодичност два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“, и глоба в размер на 300 лв. С касационната жалба се иска отмяна на въззивното решение.	
23.09.2025 г. – н. д. № 608/2025 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Г. В. Г. срещу Решение № 92/27.02.2025 г. по в.н.о.х.д. № 19/2025 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена Присъда № 122/25.06.2024 г. по н.о.х.д. № 2222/2024 г. на Софийския градски съд. С нея Г. В. Г. е признат за виновен в това, че в периода от 27.10.2023 г. до 28.10.2023 г. в гр. Дупница в условията на продължавано престъпление, с две отделни деяния, предоставил на М. И. М. имотна облага – общо сумата от 1800 лв., която да бъде дадена на 36 лица от община Дупница (по 50 лв. на всяко от тях) с цел да бъдат склонени да упражнят изборителните си права при провеждането на избори за общински съветници и кметове на Република България на 29.10.2023 г. в полза на определен кандидат – подсъдимия, като кандидат за общински съветник от Местна коалиция КОД („Консервативно обединение на десницата“ – ВМРО – „Български възход“) – престъпление по чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 години. На основание чл. 55, ал. 3 от НК на подсъдимия Г. В. Г. не е наложено кумулативно предвиденото наказание „глоба“, както и наказанието „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“. С касационната жалба са заявени всички основания за проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК, като се иска отмяна на атакувания акт и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивното решение и намаляване на наказанието или замяна на същото с по-лека по вид санкция.	Обявено за решаване.
29.09.2025 г. – н. д. № 479/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Х. М. Б. срещу въззивната присъда от 21.03.2025 г. на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 32/2025 г., с която е отменена в оправдателната част присъдата от 22.08.2024 г. по н.о.х.д. № 518/2023 г. на Окръжен съд – Добрич. Апелативният съд признава Х. М. Б. за виновен в това, че на 13.01.2022 г. в гр. Добрич дал подкуп – банкнота с номинал 10 лева, на длъжностни лица (полицейски органи в Първо РУ – Добрич при ОДМВР – Добрич), за да не извършат действия по служба – полицейска проверка на водач на лек автомобил. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК на подсъдимия са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „глоба“ в размер на 500 лв.	Обявено за решаване.

В касационната жалба се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.	
29.09.2025 г. – н. д. № 617/2025 г., II н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 301, ал. 1, пр. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. Д. П. срещу Решение № 53/28.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 218/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена Присъда № 12/05.03.2024 г. по н.о.х.д. № 62/2023 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият А. Д. П. е признат за виновен в това, че в периода 04 – 06.02.2020 г. в гр. Русе в качеството си на длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД НАП – Варна, отдел „Ревизии“, поискал от Г. Я. Е. дар – парична сума в размер на 5000 лв., за да не извърши действие по служба – да не събере доказателства в хода на извършваната от ТД НАП – Варна данъчна ревизия на дружеството „Теди 2013“ ЕООД – Русе, че Г. Я. Е. извършва търговска дейност от името на дружеството „Теди 2013“ ЕООД – Русе, без да е бил упълномощен за това от управителя на дружеството, с цел да не декларира данъчни задължения от извършваната от дружеството „Табун“ ЕООД – Русе, с управител Г. Я. Е., търговска дейност, за което той – А. Д. П., следвало да докладва на началника на Отдел „Селекция“ при ТД НАП – Варна, с оглед преценка за извършване на данъчна ревизия на дружеството „Табун“ ЕООД – Русе, съгласно т. V „Преки задължения“ от длъжностната си характеристика на „главен инспектор по приходите“ в НАП – Варна – да „регистра индикации за установени данъчни и осигурителни измами“ и „рискове от неспазване на данъчното и осигурителното законодателство“, както и съгласно т. V „Преки задължения“ от длъжностната си характеристика на „главен инспектор по приходите“ в НАП – Варна – да „направи предложение за спиране на ревизията, при установяване на наличието на съответните обстоятелства“ по чл. 34, ал. 2 от ДОПК („Когато в хода на производството се установят данни за извършено престъпление от значение за изхода на производството, то се спира, а материалите се изпращат на съответния прокурор. След приключване на наказателното производство материалите от него се изпращат на органите по приходите за продължаване на спряното производство“). На основание чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години, отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години, „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да заема държавна длъжност в данъчната администрация на Република България“ за срок от 1 година и „лишаване от право да упражнява професия, свързана с осъществяване на данъчен, финансов и осигурителен контрол“ за срок от 1 година. В касационните жалби са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска в условията на алтернативност отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия или отмяна на решението, връщане на делото за ново разглеждане или определяне на наказание към минимума.	Обявено за решаване.

29.09.2025 г. – н. д. № 643/2025 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 283, чл. 206, ал. 1 от НК Делото е образувано по протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Велико Търново срещу Присъда № 3/28.04.2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. С Присъда № 1/21.01.2025 г. по н.о.х.д. № 633/2024 г. на Окръжен съд – Русе подсъдимият М. Р. А. е признат за виновен в това, че на 10.03.2023 г. в гр. Русе в качеството си на длъжностно лице – командир на отделение в Ареста – Русе, при Районната служба изпълнение на наказанията – Русе, е злоупотребил със служебното си положение, като е придобил неправомерна облага в размер на 50 евро (97,79 лв.), закупувайки и предавайки 10 кутии цигари на задържаното лице М. М. К., за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца на основание чл. 283 и чл. 54 от НК. Подсъдимият е признат за виновен и в това, че на същата дата и място е присвоил чужда движима вещ – парична сума от 119,32 евро (233,37 лв.), собственост на М. М. К., която е владееел, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година на основание чл. 206, ал. 1 и чл. 54 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 3 години. С Присъда № 3/28.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново е отменена първоинстанционната присъда и подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатите му обвинения. С подадения касационен протест са релевираны касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.	Обявено за решаване.
16.10.2025 г. – н. д. № 744/2025 г., II н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 219, ал. 3 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимата Е. Н. П. срещу Решение № 227/18.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 49/2025 г. на Софийския апелативен съд. С Присъда № 36/30.09.2024 г. по н.о.х.д. № 310/2022 г. на Окръжен съд – Благоевград Е. Н. П. е призната за виновна в извършването на две престъпления, едното от които е по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в качеството ѝ на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – главен експерт „Социални дейности“ в ОА – Банско, като ръководител на Служба „Заведения за социални услуги“ в периода от 31.01.2008 г. до 21.11.2011 г. при условията на продължавано престъпление умишлено не положила достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното ѝ имущество – предоставените на Служба „Заведения за социални услуги“ средства от бюджета на Община Банско, в нарушение на задълженията ѝ, считано от 10.06.2011 г. е утвърдила и били изплатени по банков път на „Петрол“ АД суми в общ размер на 59 830,17 лева за гориво и смазочни материали, заредени чрез използване на издадени от „Петрол“ АД карти, предназначени за лекотоварен автомобил, като същите не били заредени на този	

автомобил или друг, предоставен на службата и ползван от нея. Сумите за отделните разходи са извършени с 46 деяния, в резултат на което е последвало значително разпиляване на имуществото на Община Банско, като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаци на по-тежко престъпление. На основание чл. 23 от НК на Е. Н. П. е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 5000 лв. С въззивния съдебен акт е отменена присъдата на Окръжен съд – Благоевград в частта, с която подсъдимата е призната за виновна в нарушаване на определени задължения съгласно длъжностната ѝ характеристика. Оправдана е по отношение на част от деянията и относно размера на причинената щета от двете престъпления, като в останалата част присъдата е потвърдена. В касационната жалба се сочат всички касационни основания и са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдана подсъдимата или наказанието ѝ да бъде съществено редуцирано.	
16.10.2025 г. – н. д. № 794/2025 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 301, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимата Н. И. Г. срещу Решение № 76/03.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 141/2025 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена Присъда № 5/10.02.2025 г. по н.о.х.д. № 444/2023 г. на Окръжен съд – Добрич. С нея Н. И. Г. е призната за виновна в това, че на 25.10.2016 г. в гр. Добрич в качеството си на длъжностно лице – „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътни превозни средства, собствениците им и водачи“ при сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Добрич, получила дар – парична сума в размер на 10 лева, за да изпълни задълженията си по служба, а именно: да извърши подготовка на данните и изготви заявление по служебен път за първоначална регистрация на пътно превозно средство. На основание чл. 301, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК ѝ е наложено наказание „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца с периодичност 2 пъти седмично. Н. И. Г. е лишена от правото да заема длъжност на държавен служител, включително полицаи, за срок от 2 години, считано от влизане на присъдата в сила. С касационната жалба са релевираны касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като от ВКС се иска оправдаване на подсъдимата.	
17.10.2025 г. – н. д. № 641/2025 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Д. Х. Х., Г. Т. В., Д. М. М. и В. А. В. – инспектори в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, и К. И. И. –	

главен специалист в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, срещу Решение № 87/22.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 132/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдената първоинстанционната присъда. Петимата са обвинени за това, че в качеството им на длъжностни лица са поискали и приели дар, за да не извършат действия по служба съгласно чл. 92, ал. 1, изр. първо от Закона за автомобилните превози. С присъда от 18.10.2024 г. по н.о.х.д. № 279/2022 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимите са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което са им наложени наказанията „пробация“ и „глоба“, лишени са и от право да заемат държавна длъжност за срок от 2 години. С касационните жалби на подсъдимите са релевирани нарушения на материалния и на процесуалния закон, като се иска отмяна на обжалваното решение и тяхното оправдаване.	
20.10.2025 г. – н. д. № 781/2025 г., П н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 304а от НК Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимия Н. К. Н. срещу Решение № 194/15.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 328/2025 г. на Апелативен съд – София. С него изцяло е потвърдена Присъда № 150/30.09.2024 г. по н.о.х.д. № 6834/2023 г. на Софийския градски съд, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (който предложи и даде подкуп – парични суми на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган при сектор Охранителна полиция при 1 РУ – СДВР), за да не извърши действие по служба). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 800 лева. В касационната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на решението, оправдаване на подсъдимия или намаляване на наложените наказания.	
24.10.2025 г. – н. д. № 836/2025 г., П н. о., докладчик: Весислава Иванова, чл. 304а от НК Делото е образувано по жалба на Г. Г. М. срещу Решение № 85/26.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 215/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена Присъда № 13/13.03.2024 г. по н.о.х.д. № 54/2023 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият Г. Г. М. е признат за виновен в това, че на 21.06.2022 г. в гр. Русе в условията на продължавано престъпление с две отделни деяния (на два пъти) извършил деяние по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ от 1500 лева. Приведено е в изпълнение и наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, наложено по н.о.х.д. № 351/2022 г. на Районен съд – Добрич. В касационната жалба са изтъкнати всички касационни основания с доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за нарушение на материалния закон.	

Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде съществено редуцирано.	
24.10.2025 г. – н. д. № 854/2025 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 167, ал. 2 от НК Делото е образувано по жалба на Г. Н. Г. срещу Присъда № 21/14.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 813/2024 г. на Окръжен съд – Бургас. С Присъда № 3/19.01.2024 г. по н.о.х.д. № 70/2023 г. на Районен съд – Поморие подсъдимият Г. Н. Г. е признат за невиновен за това, че в началото на месец април 2021 г. в с. Бата, общ. Поморие, действайки в условията на продължавано престъпление, предлагал имотна облага – парична сума в размер на 50 лева, и давал имотни облаги – парични суми в размер на 50 лева, на А. М. Д., С. Х. Р., И. Р. Ч., З. Й. Б., М. Н. С., Е. З. Я. и Г. А. Ч. с цел да ги склони да упражнят изборителното си право на изборите за народни представители, проведени на 04.04.2021 г., в полза на определена политическа коалиция – „КП ГЕРБ-СДС“, като извършил общо 7 деяния – престъпление по чл. 167, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С Присъда № 21/14.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 813/2024 г. на Окръжен съд – Бургас е отменена частично присъдата на първата инстанция, като подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото обвинение за част от деянията. Наложено му е наказанието „лишаване от свобода“ за 10 месеца, отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 3 години. В касационната жалба са изтъкнати всички касационни основания с доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде съществено редуцирано.	
27.10.2025 г. – н. д. № 809/2025 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 225в, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационен протест. С Присъда № 27/02.10.2024 г. по н.о.х.д. № 535/2022 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият О. М. е признат за виновен в това, че за периода от 12.10.2020 г. до 13.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление, когато не е действал като длъжностно лице, е снабдил Г. С. Т. с лъжливи медицински свидетелства, поради което и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, като му е наложено административното наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. О. М. е признат за невинен в това на 09.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от Г. С. Т. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действия в нарушение на задълженията си, поради което и на основание чл. 304 от НПК е	

оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК. Подсъдимият О. М. е признат за невинен в това на 13.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от А. Р. Я. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действие в нарушение на задълженията си при осъществяване на търговска дейност, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК. Първоинстанционната присъда е отменена от Апелативен съд – Пловдив в частта, с която подсъдимият е признат за виновен за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, за което на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административното наказание „глоба“ от 2000 лв., като вместо това О. М. е признат за невинен в това на 12.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление да е снабдил Г. С. Т. с лъжливи свидетелства за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият е признат за невинен в това на 13.10.2020 г., когато не е действал като длъжностно лице, да е снабдил А. Р. Я. с лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 от НК. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена. В протеста се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.	
28.10.2025 г. – н. д. № 849/2025 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. срещу Решение № 229/19.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София. С Присъда № 260000/24.01.2024 г. по н.о.х.д. № 1221/2021 г. на СГС подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. – полицаи в сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – СДВР, са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2 от НК за това, че на 15.05.2018 г. в гр. София, в условията на съучастие, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение поискали и приели обещание за облага от Я. Д. К. – парична сума в размер на 400 лв., за да не извършат действие по служба (да не сезират и предадат на компетентен орган за предприемане на действия във връзка с констатирано престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК). На всеки един от подсъдимите е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години. Наложени са им и предвидените кумулативни наказания – „глоба“ в размер на 2000 лева за всеки от тях и „лишаване от право да заемат длъжност в системата на МВР като държавни служители – полицейски орган и по трудово правоотношение“ за срок от 5 години. С решението по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София първоинстанционната присъда е изменена. След приложение на чл. 55, ал. 1 от НК е намален срокът на наказанието „лишаване от свобода“ за всеки един от двамата подсъдими на 2 години, а наказанието „глоба“ е	

отменено за всеки от двамата на основание чл. 55, ал. 3 от НК. Намален е и срокът на лишаването от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 на 3 години за всеки един от подсъдимите. С жалбите са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на атакуваната присъда и оправдаване на подсъдимите или евентуално връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	
17.11.2025 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд. С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години. С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част. С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.	
21.11.2025 г. – н. д. № 887/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 12.02.2021 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 17/2017 г. С Присъда № 3/18.01.2017 г. на Военен съд – Пловдив по н.о.х.д. № 23/2016 г. Д. Н. И. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 311 и чл. 202 от НК (длъжностно присвояване в големи размери), извършено в качеството му на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната. С атакуваното решение на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена, като е изменена в частта за затворническото общежитие по отношение на Д. Н. И.	

В подадената касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. се отправя искане въззивното решение да бъде отменено и подсъдимият да бъде оправдан или производството да бъде прекратено поради данни за смърт на лицето.	
21.11.2025 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен. С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия. С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.	
24.11.2025 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд. С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание	

от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.